

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Lamente, senyora diputada, supose la seua absència física o la seua distracció respecte del que jo vaig contestar. Ahir vaig dir que hi ha tres escenaris possibles en eixa situació. El millor de tots és que el govern que entre entenga la nostra situació i el desastre que significa l'actual sistema de finançament autonòmic i faça un nou sistema de finançament on arribaran més de mil tres-cents milions d'euros, perquè és el que és just.

Segon escenari. Que no se puga fer eixe pacte perquè hi ha retard i aleshores se demanarà al Govern d'Espanya un paquet extraordinari per a les comunitats autònomes que estem en pitjors condicions, que és Múrcia, és València i és Balears. 1.300 milions com a mínim.

I el tercer escenari és el mètode PP, és a dir, demanar un FLA extraordinari com s'ha fet durant tots els anys anteriors (*aplaudiments*) per a poder finançar la desviació del dèficit que vostés han creat amb este sistema de finançament.

El pitjor, el mètode PP, el del FLA extraordinari, com enguany hem demanat 1.400, com l'any passat se van demanar 1.600, etcètera.

D'això es tracta. D'evitar arribar al mètode del PP. I per això s'ha de treballar, s'ha de reivindicar, s'ha de reivindicar un nou sistema o s'ha de reivindicar un paquet extraordinari d'ajuda perquè arribe el que són drets inalienables del poble valencià.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passem, seguidament, a la pregunta de control que formula el Grup Compromís. I per a formular-la, el seu síndic té ara la paraula, senyor Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Cal vore el que fan alguns per a tapar titulars com aquest: «Del golpe judicial al cártel del juego». (*Aplaudiments*)

Miren, vaig a parlar dels antisistema, dels antisistema que ara demanen altura de mires, dels antisistema que han usat els

diners, no per a garantir el benestar de tots i totes, sinó per a beneficiar a uns pocs. Parlem-los als valencians de la seua nació, dels seus hospitals, de les seues escoles, de la seua dependència i parlem-los i expliquem-los per què no tenim els diners per a fer front a eixes despeses.

Com bé sabrà, senyor president, l'informe de la Sindicatura de Comptes arriba a estes Corts sempre a final d'any, un informe que a vegades utilitza un llenguatge complicat, però que ens explica com ha gastat el govern els diners dels valencians i de les valencianes.

Els diferents informes de la sindicatura han retratat en els últims anys la pèssima gestió del Partit Popular. I això era traure a la llum el millor secret dels dirigents del PP, que no només van impulsar la injustícia, com van poder comprovar les víctimes de les retallades, o de la dependència o del copagament, que no només van instal·lar la indecència, com comprovem dia a dia en els tribunals, sinó que també van fer un exercici continuat d'incompetència, que ara paguem tots i totes amb la ruïna en diferit que ens han deixat.

Que li ho pregunten a la conselleria d'hisenda que ha hagut de fer front a 108 milions d'euros de subvencions que no s'havien executat pels governs anteriors. Que li ho pregunten a la de polítiques inclusives amb la dependència. O que li pregunten a la conselleria d'habitatge amb totes les ajudes que estaven en els calaixos, per exemple els 40 milions d'euros de la 501 que va deixar en herència la senyora Bonig i que ha hagut de validar i tramitar el nostre govern.

Si fem un repàs a l'informe de la sindicatura sobre 2014 veiem casos paradigmàtics d'una forma de governar que ha de servir com a exemple del que no s'ha de fer mai. Per exemple, parlem dels fons de la caixa fixa. Any rere any la sindicatura denunciava les deficiències i l'abús d'este tipus de pagament. I no és casualitat que, per exemple, el conseller d'educació gaste sis vegades menys que la consellera d'educació anterior en un mateix període.

La sindicatura també posa i toca casos molt sagnants, com, per exemple, l'hospital general. El relat que fa la sindicatura sobre el contracte per la gestió integral de la logística del consorci és per a tirar-se les mans al cap. Estem parlant d'un contracte de més de deu milions d'euros, que està sent investigat en la presumpta xarxa corrupta del senyor Blasco, del senyor Sergio Blasco, dels Blasco de tota la vida. I bé, l'informe senyala, per exemple, que es tracta d'un contracte administratiu especial, que hauria de ser tramitat com un contracte de serveis, que és el que és. Es vulnera l'article 5 i 6 de la llei de contractes.

També té una durada de dotze anys i dos anys prorrogables, quan hauria de ser de quatre. Vulnera l'article 198. No es precisa el contingut, ni la forma ni la valoració de l'oferta econòmica o de millores en el plec, vulnera l'article 87. I en 2009 s'amplia el projecte, l'objecte del contracte i la seua durada fins a 2019, i això vulnera els articles 101 i 111. En resum, és que és més fàcil trobar els articles que complix que els que incomplix. Si és que és més fàcil això!

I si passem a VAERSA, se descobreix que com a nivell de contractes primer es determinava qui era l'adjudicatari i després es formalitzava l'inici de l'expedient.

O com es van convertir en CIEGSA 553 treballadors que van ser contractats a dit a través de les comandes de gestió.

Passem a CACSA on la sindicatura fins i tot ha hagut de remetre a la fiscalia contractes que es van abonar les factures sense que hi haguera cap treball darrere. I este informe també posa la lupa sobre una empresa que li sonarà a la senyora Bonig: Desarrollos Urbanos para Viviendas Protegidas.

En 2014, des de Compromís vam denunciar la inacció de la consellera d'infraestructures, la senyora Bonig, en este tema; vam denunciar que no s'estava presentant els comptes de la intervenció, que no s'estava actuant, ho vam haver de denunciar públicament perquè la conselleria actuara.

La nostra denúncia va ser el 17 de novembre. I ara hem sabut, a través d'una petició de documentació, que la conselleria no va enviar una carta fins al 25 de novembre d'eixe mateix mes.

Si no haguérem fet la denúncia pública què haguera passat? Jo vaig a llegir la resposta que em va donar la consellera Bonig en este ple el dia que li vaig preguntar sobre este tema. Em va dir: «Pero, es más, nos dirigimos en noviembre de 2014 antes de que ustedes hicieran la pregunta –ja hem vist que no– i están todos los papeles y toda la documentación en la administración concursal de Prodesa.» Ara el síndic diu que no existeixen ni factures ni comptes, res de res.

Un autèntic escàndol que ens ha costat de moment als valencians vora dos milions d'euros. Parlem d'una empresa amb majoria pública, amb control privat, on els diners públics han anat a pagar els deutes dels negocis privats, un típic cas del que alguns dirien «la colaboración público-privada» o l'acrònim que jo m'he inventat, que és «colaboración PP». *(Rialles i aplaudiments)*

Senyor president, estos exemples ja són prou per a escandalitzar-se. Però creiem que, a banda d'escandalitzar-se, cal usar-los per a reparar les desfetes del passat i si cal prendre accions que facen... que s'hagen de prendre les accions que s'hagen de prendre perquè ens tornen els diners que ens han furtat, els diners que han anat a malbaratar-se d'eixa manera.

I per això li pregunte: quina valoració fa el Consell d'este informe de la sindicatura sobre la gestió del PP en l'any 2014?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Per a respondre, el president del Consell té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri, síndic del Grup Compromís.

El Consell avalua positivament el treball que ha fet la sindicatura durant este temps per tal d'elaborar un informe de fiscalització que ha estat enmig d'una certa dificultat perquè no ha tingut tot el suport necessari per part del govern anterior. Hi ha hagut una falta de col·laboració que s'ha evidenciat i que finalment ha permés en qualsevol cas fer un bon informe, que ens ha de servir per millorar l'acció de govern.

L'informe de la sindicatura és una moció de censura en diferit, és una estricta moció de censura en diferit a un govern que ja no està. I denota els atributs del que era el govern del Partit Popular: opacitat, ineficiència i despreocupació de l'interés general dels ciutadans. Per tant, des d'ara, a més a més d'eixe vell mite que sempre s'ha intentat situar en l'imaginari col·lectiu que la dreta gestiona bé és una gran falsedat, i ací s'ha demostrat d'una manera ben evident.

I hi ha dos coses molt importants al meu paper que diu l'informe, com vosté feia referència: un és del descontrol, el descontrol comptable, el de la llei, i un segon que ha de vore en el que és l'infrafinançament, que en altres ocasions la sindicatura no havia situat.

L'informe en la primera part assenyala set qüestions que per a nosaltres són molt importants: en primer lloc, que no ha estat possible verificar el saldo de l'immobilitzat; segon, la compatibilització no ha estat adequada; tercer, els comptes no arrebeguen 148,5 milions d'euros d'estimació addicional d'interessos de demora; quart, la compatibilització dels convenis de Fira València i de les universitats públiques suposaria un passiu addicional de 767 milions d'euros; cinqué, no existix un inventari complet i actualitzat que arrebegue detalladament la composició, ubicació, valoració del principal epígraf de l'immobilitzat; sisé, no s'ha pogut verificar per part de la sindicatura la raonabilitat dels saldos ni del seu impacte en el compte del resultat econòmic patrimonial; seté, estan pendents d'aprovació o en tràmit d'elaboració 26 liquidacions anuals de cinc contractes de concessió administrativa de la sanitat privatitzada, i no és possible per tant determinar els efectes que tindria l'adequada comptabilització.

Tot això ocorre un any després que... durant este període fins i tot el Partit Popular va tindre, el govern, set mesos per poder posar ordre, però no va ser aixina. I han estat els nous gestors, sobretot els alts funcionaris i els funcionaris els que han anat donant suport perquè finalment la sindicatura poguera fer el treball.

Per tant, malgrat tot, la sindicatura sí que ha posat de relleu almenys una part fonamental del que és la nostra situació. És, per tant, al nostre parer, un informe adequat, que retrata una situació inacceptable, inacceptable pel que representa al funcionament tant del govern, de l'administració general com de les empreses públiques. I també és impresentable perquè... i és inacceptable perquè ens situa clarament en un dels problemes greus que té la Comunitat Valenciana, i és que no és només una qüestió, no és qüestió de despesa sinó que sobretot és una qüestió d'ingrés. I que, per tant, l'infrafinançament fa que trontolle en gran mesura la viabilitat de La Generalitat.

El Consell es compromet a aplicar les recomanacions de la sindicatura per la seua part, per ficar ordre a allò que són els comptes de tots els valencians i les valencianes. I en eixe sentit, ens comprometem al control dels contractes

de serveis per a evitar els fraccionaments; en segon lloc, al control dels contractes de personal; en tercer lloc, a evitar les factures en el calaix i, en quart lloc, a justificar exhaustivament des del portal de transparència cada cèntim que ens gastem.

I en el sector públic, com ja anunciarem en el seminari de govern, anem a plantejar durant este període de sessions en el treball i, si no, en el transcurs de tot l'any, serà una llei del sector públic..., perquè sí que és important que hi haja un sector públic decent, però un sector públic en el qual mai més torne a passar allò que vosté ha dit de l'acrònim de les sigles PP.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

A continuació, per a formular la pregunta del control en nom del Grup Ciudadanos, té la paraula la il·lustre sòndica senyora Carolina Punset.

La senyora Punset Bannel:

Da igual, no la ha tocado. Aunque la hubiera tocado, da igual.

Buenos días, señor *president*.

Yo creo que es fundamental que los valencianos entiendan una cosa, que a pesar de su permanente lamento por el tema de la infrafinanciación de la Comunidad Valenciana, que es real y que hay que seguir luchando, por mucha financiación que tengamos, aunque nos dieran mil millones más al año, señor *president*, si no tenemos al frente de la Comunidad Valenciana y al frente del Consell un buen gestor, un gestor que no solo hable de gastar más, sino de gastar de forma más eficiente y de ahorrar en gastos innecesarios, no nos va a llegar.

Y desde que le conozco, usted solo habla de gastar y gastar y nunca de cómo lo vamos a pagar. Eso de rescatar a las personas.... Es que empezaron con las promesas imposibles de abrir el Canal 9 el Nou d'octubre, eso del 9-9, ¿verdad?, que les quedó muy bien en el cartel; siguieron con esa colección de frases huecas con las que ustedes nos regalan todos los días de que ustedes rescatan a las personas, como si los demás no tuviéramos catadura moral para entender que la política, evidentemente, está para servir a las personas, y con el pacto del *botànic*. Y han culminado su trayectoria gloriosa con el fin de semana de ejercicios espirituales en Morella.

Y, oiga, es que el problema de la Comunidad Valenciana y el problema de ese fin de semana de ejercicios espirituales no es tanto como decía la portavoz del PP, que ustedes habían alimentado su espíritu y su cuerpo –¿verdad?– con comidas y coches oficiales a costa del contribuyente, no es tanto eso, como lo caro que nos va a costar todo lo que han planificado hacer allí.

Porque cuando uno se lee el listado de cosas que ustedes han planificado en el *finde* de Morella, es que es otra vez más de lo mismo. Vamos a crear una agencia de la innovación, otra

de seguridad y emergencias, un instituto valenciano de finanzas... Venga engordar la administración con institutos, con agencias... Ni una palabra –¡qué mala suerte que no les haya iluminado el Señor!– de cómo vamos a pagar todo eso que pretenden ustedes gastar. Es que tengo con ustedes la misma sensación, de verdad, que con mi hija adolescente, que por más que le subo la paga, nunca le llega, siempre me pide cinco euros más. (*Aplaudiments*)

Oiga, gobernar, señor Puig, no es disputarle durante mes y medio, como usted hizo, a la señora Oltra el cargo de presidenta de la Comunidad Valenciana. Entiendo que eso colma la vanidad personal de cualquiera, ser presidente de la Generalitat valenciana. Pero, evidentemente, eso es solo cogerle la silla y coger el título. Gobernar va mucho más allá. Gobernar, fundamentalmente, es gestionar de manera eficiente algo absolutamente sagrado, que es el dinero público, ¿no? Y el dinero público que a la gente le cuesta sangre, sudor y lágrimas pagar con sus impuestos.

Y, por tanto, su deber –le recuerdo– no es solo gastar. Su deber es optimizar los recursos, sacarles el máximo provecho y, sobre todo, ahorrar en gastos innecesarios. Y en eso no hemos oído ni una sola palabra, oiga. Es que no han vaciado de competencias las diputaciones como prometieron. No han eliminado ni una sola empresa pública. No solo no la han eliminado, sino que han hecho amago de colocar al marido de una de sus *conselleras* con sueldo estratosférico. No han reducido ni un solo órgano duplicado de los muchos que tenemos multiplicados a lo largo de nuestras diecisiete comunidades autónomas, entre otros, algunos de los que les hemos propuesto nosotros, como el Consell Juridic Consultiu o el Defensor del Pueblo o cualquier otro que a usted le pueda parecer que constituye una estructura administrativa innecesaria y duplicada.

En definitiva, no paran de decirnos cómo van a gastar y cómo van a repartir el dinero, pero no cómo van a generar riqueza y cómo van a ingresarlo. Y por eso, yo le pregunto: ¿tienen ustedes alguna medida para racionalizar el gasto público?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Carolina Punset.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Punset, frases vacías, no. Realidades, realidades. Porque ¿es realidad o no es realidad que se ha acabado el copago farmacéutico? ¿Es realidad o no es realidad que se están distribuyendo los libros de texto para los niños y las niñas? ¿Es realidad que se está haciendo una nueva política social? Es realidad. (*Aplaudiments*) Es realidad, no es ficticio. Es realidad.